

Ц. КАЛЧЕВЪ

ГЕРОЙ ... БЪЛГАРЧЕ

(Истинска случка)

Прѣзъ юни 1917 година овчарчето Костадинъ Ивановъ Найденовъ пасѣло стадото си въ гората до селото Калугеръ (Бѣлоградчишко). То било въоръжено съ пушка *свазалия*, напълнена съ дребни сачми.

Овчарчето пасѣло овцетѣ и дебнѣло за ловъ на зайци. По едно врѣме ненадѣйко отъ гората изкочилъ единъ срѣбъски войникъ. Той билъ плѣнникъ, но сполучилъ да избѣга. Малкиятъ Костадинъ си спомнилъ, че кметътъ е заповѣдалъ да се залавятъ всички плѣнници, кждѣто и да сѫ, щомъ сѫ безъ стража. И той извикалъ силно на войника:

— Стой! Кждѣ отивашъ?

Плѣнникътъ хукналъ да бѣга, но рѣшителниятъ Костадинъ се спусналъ подиръ него по една права пжтека и му прѣскъкалъ пжтя.

— Стой! — извикалъ лакъ 14-годишниятъ герой, или ако не — ще стрѣлямъ!

Срѣбъскиятъ войникъ се спрѣлъ. Костадинъ насочилъ пушката срѣщу него и почналъ да го разпитва, кой е, отъ кждѣ е, отъ кждѣ иде и за кждѣ отива. Уплашениятъ срѣбъски войникъ обадилъ, че е плѣнникъ и си отива въ отпускъ.

— Дай си билета! рекълъ нашиятъ герой.